

LAZI
POZER I
JA

da idem u Ašanj i da tamo tražim da se nađu
sa Lazovićem, Odlazim tamo. Posle 1-1,5! dolaz Šumac
i Lazović u peatny Boce. Seli smo u kancelariju. Lazi
više je kače samo 9 dana u ratu. Došao je na stacion
Boce se odmahio svojih. Lazi mi kaže: „Dole da čujem
u čemu je problem, kako mogu da ti pomognem.“ Ispričao
sam mu sve porazne manifestacije, oluposti, restoracija
sistema, poroćenost jedinice, kompjuter, žene, obesi. Ja to ne
mogu da prihvatim. Javiše sam pošten i to me boli. Sa
Trojica su me slušala bez reči. Na kraju je došao Pocer
iz kompletnog našeg duela rekao je samo eole eole. Kao
sam da je tako i da ova dva eole bez konteksta.
Da je istina, ali da čovek jednostavno postaje razvrednjen,
da ne razmišlja o RJ, da ljudi nisu uz njega i da
je počeo poraz. Počeo je da me ostavljaju sa
„gospodine potporučniče“ Lazi nas pita ko je i se to
nekako prevazići. Da razmišljamo malo devojki i zato se
i rezultati takvi. Da smo do sada 70 dana razdano i
da odgovarimo šta se sve odigralo u Ašestu. Pocer
je mene pitao kako se slažem sa Roksanđićem. Klasa
Vekavratu je rekla da pomislio da smeći poraz, a meni
je rekao da postavi klasu. To sam tek postao srećan
Pocer je odgovorio da sam sa razmišljao gajetom, možda
kafan i evaluiran čovek i da on on želeo da nastavi
da radi sa njim ako ja to hoću. Osnovni je problem
u tome što su kako on kaže više neman poraz i
njoen. Ali ni slutio koliko je u pravu. Kratko sam
razmišljao pocer nego sam Lazi odlazio. Jedan od
nas će morati otići i to će biti ja. Da zna on da
ja da je to suljanje sa tehnikom vekavratu i to eole
potajna želja obojke. Ali da otići u jednu jedinicu eole
ne poznajis kvalitet strane i ljude to je veći olupost.
Odgovorio sam Lazi da mogu pod uslovom da on
prihvati prestanu da se okrene RJ i poslu, a ne
poraz i poraz. Pocer mi je rekao eole i ja
sam se prihvatilo. Sa Lazi, Šumacem i Boce sam